

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ

Пловдив, пл. "Съединение" №3, тел.: 032/62 31 33, факс: 032/63 82 36

e-mail: okrag@prokuratura-plovdiv.org

№ Р 218/2009

14.01.....2009 г.

ДО АГЕНЦИЯ по ВПИСВАНИЯТА
СЛУЖБА по ВПИСВАНИЯТА
ПЛОВДИВ

11-01-19
20.01.2010

Приложено, изпращаме Ви присъда 154/13.11.2008 г. по НОХД 1857/2007 г. на
ПОС спрямо ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ ЕГН 5005174600 – за сведения.
Приложение: по текста.

ПРОКУРОР:

/ГЕОРГИ ПЕНЕВ/

П Р И С Ъ Д А

№ ..154....

град Пловдив, 13.11. 2008 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

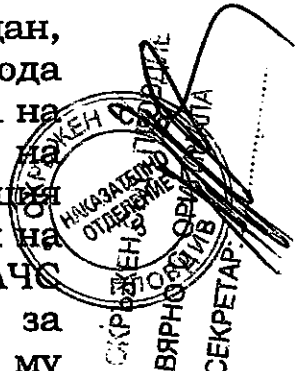
ПЛОВДИВСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, в открито съдебно заседание на тринадесети ноември през две хиляди и осма година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИНА КУЗМАНОВА
СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: ЯНКА НЕНЧЕВА
МАРИЯ ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря **ВЕЛИЧКА ЧЕРНЕВА** и в присъствието на прокурора **ДИМИТЪР ПАНАЙОТОВ**, като разгледа докладваното от Председателя **наказателно ОХД № 1857 по описа за 2007 година**, след съвещание

П Р И С Ъ Д И:

ПРИЗНАВА подсъдимия **ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ** - роден на 17.05.1950г. в с. Голяма Желязна, Ловешка област, живущ в гр. Пловдив, българин, български гражданин, с висше икономическо образование, безработен, женен, осъждан, ЕГН:5005174600 за **ВИНОВЕН** в това, че в периода 12.01.2001г.-02.08.2002г. в гр.Пловдив, при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице – Председател на Кооперация „Взаимоспомагателна земеделска кредитна асоциация на частни стопани-Марица инвест“ гр. Пловдив („ВЗКАЧС Марица инвест“) не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество и от това са последвали разпиляване на

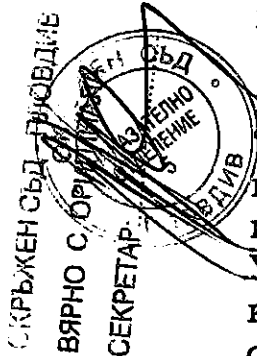

имуществото и значителни щети в особено големи размери за кооперацията, както следва :

През периода 12.01.2001г.-25.01.2001г. и нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на Кооперацията "Председателят на управителния съвет на кооперацията извършва сделки на разпореждане с имуществото на кооперацията въз основа на предварително решение на Управителния съвет...." и без решение на УС на кооперацията е сключил договор за депозит на 50 000 щатски долара с "Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V"-Холандия и е изтегил предсрочно и еднолично сумата от 50 000 щатски долара с левова равностойност 105 278,46лв., собственост на кооперацията по договор за евродепозит (валутен) № 1124/15.01.2001г., сключен между кооперацията и СИБанк-клон Пловдив и ги е внесъл по сметка на холандското дружество;

През периода 04.03.2002г.-24.04.2002г. и нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на кооперацията "Председателят на управителния съвет на кооперацията извършва сделки на разпореждане с имуществото на кооперацията въз основа на предварително решение на Управителния съвет...." и без решение на УС на кооперацията е сключил договор за консултантски услуги от името на кооперацията с "ДБС" ООД-Регионален офис гр. София, представлявано от Курт М.К.А. Ейлерс. Изпълнителен директор за изготвяне на проучване и бизнес план за финансиране при облекчени условия от специализирани програми на ЕС за сумата от 2 000 000лв., като е заплатил авансово по този договор сумата от 18 000лв., собственост на кооперацията по сметка на "ДБС" ООД гр. София ;

През периода 31.07.2002г.-02.08.2002г. и нарушение чл. 26 ал.3 т.3 от Устава на Кооперацията "Председателят на Управителния съвет на Кооперацията организира изпълнението на Решенията на Общото събрание и на управителния съвет", не е изпълнил Решението на Управителния съвет, взето с протокол от 31.07.2002г. и е отпуснал кредит в размер на 15000лв. на

Неделчо Ганчев Дурев, като е сключил договор за това на 02.08.2002г. без да е направена ипотека на апартамента на Дурев в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведение за хранене;

като деянието е извършено умишлено, не съдържа признаците на по-тежко престъпление, причинената от него щета и разпиляване на имущество е в особено големи размери - 138 278,46 лева и представлява особено тежък случай, поради което и на основание чл.219 ал.4 пр.2 вр. ал.3 вр. ал.1, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.2, ал.2, вр. чл.54 от НК го **ОСЪЖДА на ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода.**

На основание чл. 46, б. Б от ЗИН **ОПРЕДЕЛЯ** първоначален „**ОБЩ**” режим на изтърпяване на така наложеното на подс. **ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ** наказание от три години лишаване от свобода.

На основание чл.37, ал.1, т.7 от НК **ЛИШАВА** подс. **ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ** / със снета самоличност/ от право да осъществява дейност в управителни или надзорни органи на финансови институции за срок от **ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в сила.

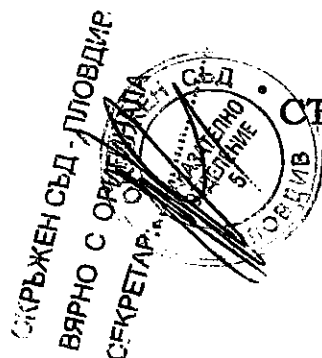
ОСЪЖДА подсъдимия **ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ** / със снета по делото самоличност/ **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ВСС сумата от 310/ триста и десет/ лв. направени по делото разноски.

ПРИСЪДАТА подлежи на обжалване и протест в 15-дневен срок от днес пред **ПЛОВДИВСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД.**

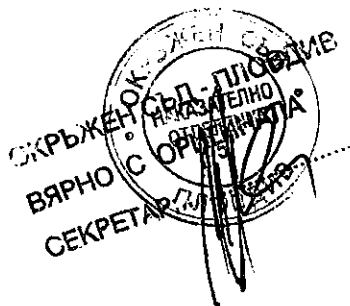
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1.

2.

ПРИСЪДАТА, изменена с Решение № 142 от 14.07.2009 г. на Пловдивски Апелативен съд в частта относно наложеното на подсъдимия Тихомир Борисов Тодоров наказание лишаване от свобода, като на основание чл.66 ал.1 от НК ОТЛАГА изпълнението му с изпитателен срок от ПЕТ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в законна сила и потвърдена в останалата част.
ПРИСЪДАТА е влязла в сила на 06.08.2009 година

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

A handwritten signature, likely of the Secretary, written in dark ink.

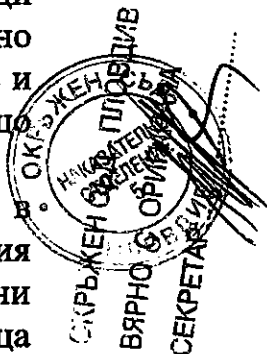
276

МОТИВИ към Присъда N : 154/13.11.2008г. по НОХД N:
1857/2007г. по описа на ПОС

Спрямо подсъдимия **ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ** са повдигнати три обвинения по *чл.219, ал.4, пр.2, вр. ал.3, вр. ал.1 от НК*, за това, че :

през периода 12.01.2001г.-25.01.2001г. в гр.Пловдив, в качеството си на длъжностно лице-Председател на Кооперация "Взаимоспомагателна земеделска кредитна асоциация на частни стопани-Марица инвест" гр. Пловдив ("ВЗКАЧС Марица инвест") не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество, като в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на кооперацията –"Председателят на управителния съвет на кооперацията извършва сделки на разпореждане с имуществото на кооперацията въз основа на предварително решение на Управителния съвет...." и без решение на УС на кооперацията е сключил договор за депозит на 50 000 щатски долара с "Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V"-Холандия и е изтеглил предсрочно и еднолично сумата от 50 000 щатски долара, собственост на кооперацията по договор за евродепозит (валутен) № 1124/15.01.2001г., сключен между кооперацията и СИБанк-клон Пловдив и ги е внесъл по сметка на холандското дружество и от това е последвало разпиляване на имуществото и значителна щета на кооперацията в размер на 50 000 щатски долара-105 278,46лв., представляващи левовата им равностойност, като деянието е извършено умишлено и не съдържа признаците на по-тежко престъпление и причинената щета е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай;

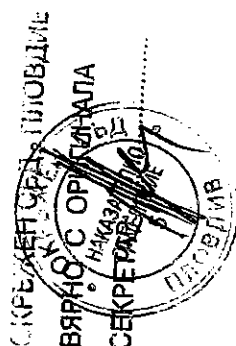
през периода 04.03.2002г.-24.04.2002г. в гр. Пловдив, в качеството си на длъжностно лице-Председател на Кооперация "Взаимоспомагателна земеделска кредитна асоциация на частни стопани-Марица инвест" гр. Пловдив ("ВЗКАЧС Марица инвест") не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество, като в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на кооперацията –"Председателят на управителния съвет на кооперацията извършва сделки на разпореждане с имуществото на кооперацията въз основа на предварително решение на Управителния съвет...." и без решение на УС на кооперацията е сключил договор за консултантски

услуги от името на кооперацията с "ДБС" ООД-Регионален офис гр. София, представлявано от Курт М.К.А. Ейлерс- Изпълнителен директор за изготвяне на проучване и бизнес план за финансиране при облекчени условия от специализирани програми на ЕС за сумата от 2 000 000лв., като е заплатил авансово по този договор сумата от 18 000лв., собственост на кооперацията по сметка на "ДБС" ООД гр. София и от това е последвало разпиляване на имуществото и значителна щета на кооперацията, в размер на 18 000лв., като деянието е извършено умишлено и не съдържа признаците на по-тежко престъпление и причинената щета е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай;

и за това, че през периода 31.07.2002г.-02.08.2002г. в гр. Пловдив, в качеството си на длъжностно лице-Председател на Кооперация "Взаимоспомагателна земеделска кредитна асоциация на частни стопани-Марица инвест" гр. Пловдив ("ВЗКАЧС Марица инвест") не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество, като в нарушение чл. 26 ал.3 т.3 от Устава на Кооперацията ("Председателят на Управителния съвет на Кооперацията организира изпълнението на Решенията на Общото събрание и на управителния съвет"), не е изпълнил Решението на Управителния съвет, взето с протокол от 31.07.2002г. е отпуснал кредит в размер на 15000лв. на Неделчо Ганчев Дурев, като е сключил договор за това на 02.08.2002г. без да е направена ипотека на апартамента на Дурев в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведение за хранене и от това е последвало разпиляване на имуществото и значителна щета на кооперацията в размер на 15 000лв., като деянието е извършено умишлено и не съдържа признаците на по-тежко престъпление и причинената щета е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай.

Прокурорът поддържа обвиненията като счита, че са доказани по несъмнен начин от събраните по делото доказателства. Гледира за осъдителна присъда, като намира, че извършеното от подс.Тодоров може да се квалифицира по чл.26. ал.1 от НК като продължавано престъпление и да се наложи наказание "лишаване от свобода" при лек превес на смекчаващи отговорността обстоятелства. Счита, че с оглед степента на обществена опасност на деянието, целите на наказанието ще бъдат изпълнени чрез ефективното му изтърпяване. Предлага да бъде наложена и кумулативно предвиденото наказание свързано с лишаване от права по чл.37, ал.1 т.6 или т.7 от НК.

По делото не е приет за съвместно разглеждане граждански иск.

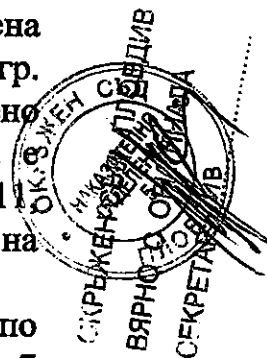
Защитникът на подсъдимия-адв.Маркова счита, че обвиненията, така както са повдигнати не са доказани по несъмнен и категоричен начин, нито от обективна, нито от субективна страна, поради което пледира подс.Тодоров да бъде признат за невиновен в извършване на вменените му престъпления и оправдан. Излага доводи, че обвинението по пункт 3 от обвинителния акт е изцяло несъстоятелно, тъй като вземането е било гарантирано със издаване на Запис на заповед и не е настъпила щета за Кооперацията, а по отношение на другите две обвинения се твърди, че с действията си подс.Тодоров не е целял настъпване на вреди, а единствено по-голяма печалба и подобър рейтинг за Кооперацията. В този смисъл алтернативно се иска, ако подсъдимият бъде признат за виновен, то това да е в хипотезата на чл.219, ал.1 от НК.

Подсъдимият ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ не се признава за виновен. Дава подробни обяснения, в които заявява, че е бил воден от съображения за привличане на допълнителен кредитен ресурс за дейността на ВЗКАЧС „Марица инвест“ и от действията му не е настъпила вреда на Кооперацията. В последната си дума моли съда да бъде оправдан.

От събраните по реда на съдебното следствие доказателства, преценени в тяхната съвкупност, съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ е родена на 17.05.1950г. в с.Голяма Желязна, обл.Ловешка, живее в гр. Пловдив. Българин, български гражданин е, има завършено висше икономическо образование. Женен е и до момента осъждан за престъпления по чл.201, пр.1 и 3 от НК и по чл.311, ал.1 от НК, извършени съответно през м. април 2002г. и на 22.01.2002г.

На 17.07.1991 г. е подписан Финансов меморандум по програма ФАР БГ 9103 между Европейския съюз, отпускащ 7 милиона евро и Българското правителство, отпускащо 4,5 милиона евро за кредитиране на частни ферми и малки предприятия в сферата на агро-преработвателните дейности. През 1995 г. е подписан и Меморандум за разбирателство между правителството на РБ, представлявано от Министъра на земеделието и горите от една страна и от друга - европейската комисия, представлявана от ръководителя на

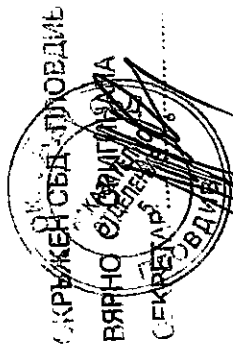

Делегацията на Европейския съюз в България. По силата на същия се стига до споразумение, кредитирането от 1991 г. да се прилага чрез Схема на земеделски кредитен фонд /СЗКФ/. Към него са сключени и анекси, единия от които е относно правилата за работа на кредитните кооперации, вторият е типов устав за същите и третият е устав на Федерацията на Взаимоспомагателните земеделски кредитни асоциации на частните стопани /ФВЗКАЧС/. Дейността на тези стопански субекти, която по своята същност е банкова, е намерила своята законова легитимност чрез разпоредбата на § 17 от Предходните и заключителни разпоредби на Закона за банките. През месец май 1996 г. е учредена и Федерацията на Взаимоспомагателните земеделски кредитни асоциации на частните стопани.

Така набраните до 1995 г. средства от Европейския съюз и българското правителство, са били по сметка към БНБ, управлявана със спесимен от два подписа - на представители на двата финансови донора.

Съгласно правилата по отпускането, кредит може да получи член-кооператор на съответната кредитна кооперация, за нужди свързани със селскостопанска дейност. Същият следва да посочи в нарочната си молба за отпускане мястото на дейността, която извършва, нейните количествени характеристики, да даде обезпечение за искания кредит /под формата на договор за поръчителство, при искан кредит до 3 000 лв. или договор за залог на движими вещи; договорна ипотека, за искан кредит над 3 000 лв./. Фактическото имуществено състояние, качествата на кредитоискателя като земеделски производител били отразявани в становище на Местна кредитна комисия.

Всички събрани в единно досие документи от щатния кредитен инспектор към кооперацията се представят от него или от Председателя на Управителния съвет на същата, на заседание на Управителния съвет. След вземането на решение за отпускането на кредит, досието се изпращало в Групата за управление на проекти, която е имала експертни функции. А самото отпускане на конкретен кредит се е решавало от Управителния съвет на СЗКФ. Така отпуснатите парични средства по банков път се привеждали на съответната кооперация, а тя чрез своя представител - Председателя на управителния съвет е получавала същата в касата си. Изплащането на отделния кредитоискател е ставало

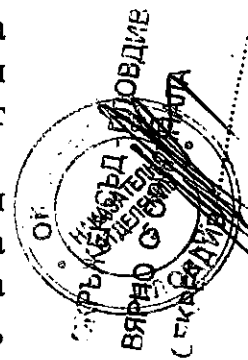
от щатния касиер - счетоводител, като преди това е ставало и подписването на самия договор за кредит. За удостоверяване на плащането е съставян надлежен първичен счетоводен документ - Разходен касов ордер, подписван от броилия и получилия сумата.

Към 1998 г. горепосоченият процес на отпускане на кредитите е приключил и конкретните решения за отпускане на конкретен кредит е ставал на ниво Управителен съвет на кооперация. Паричната сума е изплащана от сметката на кооперацията, която е била управлявана от Председателя на Управителния съвет, съгласно правомощията му по устав.

С решение от 05.02.1996 по ф. дело №711/1996 г. по описа на Окръжен съд гр.Пловдив, в съответствие с правилата за кредитиране по Програма "СЗКФ" е учредена и Кооперация "Взаимоспомагателна земеделска асоциация на частни стопани - Марица - инвест" гр.Пловдив, с адрес на управление ул."Петко Каравелов" №17 и предмет на дейност - всички услуги на членовете ѝ, свързани с влогово-кредитна дейност и управление на имуществото, в частност предоставяне кредити на членовете си -местни производители в селскостопанския сектор с цел стимулиране производството на селскостопанска продукция, маркетинг и услуги в селскостопанския сектор.

С протокол №4/09.08.1997 г. от извънредно общо събрание на кооперация "ВЗКАЧС - Марица инвест" гр.Пловдив, подс. Тихомир Тодоров е бил избран за председател на кооперацията. Като такъв последният е имал качеството на длъжностно лице по смисъла на чл.93 т.1 б."б" от НК, тъй като му е възложена ръководна работа в кооперацията.

Предмета на дейност, условията за членство, както и правата и задълженията на отделните органи на Кооперацията са уредени в Устав / на л.24-31, том I от сл.д./. Задълженията на Председателя на кооперацията са уредени в чл.26 от Устава, където освен представителни функции е регламентирано и задължение да организира изпълнението на решенията на общото събрание и на управителния съвет (чл.26 ал.3 т.3). Предвидено е още, че председателят на УС на кооперацията извършва сделки на разпореждане с имуществото на кооперацията въз основа на предварително решение на Управителния съвет, а в някои случаи въз основа на решение на Общото събрание /чл.26, ал.4 от Устава/.

Коопсрацията е разполагала с парични средства, включително и такива на депозит в банки, като спесимен за разпореждане с депозитите е имал единствено подс.Тодоров, като председател на Кооперацията.

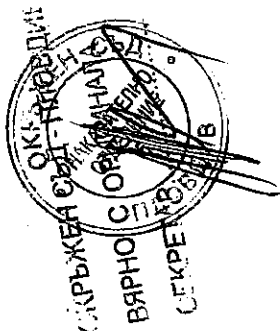
На 15.12.1999г. е взето решение на УС на кооперацията за откриване на доларова сметка в БРИБ-Пловдив. Такава сметка е открита с договор за депозит от 29.12.1999г., като е внесена сумата от 49 000 щатски долара. Срока на депозита е бил за 12 месеца. В последствие банката е преименувана в СИБанк.

На 15.01.2001г. е сключен нов договор за депозит (№ 1124) в същата банка и за същия период за сумата от 50 000 щатски долара.

Няколко дни по-рано -на 12.01.2001г., подсъдимият Тодоров, в качеството си на председател на Кооперация „Марица Инвест“ еднолично сключил договор от името на кооперацията с Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V.-Дрефторен, ул. “Хаксбергвег 65”, ет.16,1101 BR Амстердам Z-O Холандия, регистрирана при Окръжен съд – Амстердам и представлявана от г-н Йонкхер Филипе А.Ф.Н.К Ван де Вал де Ройевурде в качеството му на Главен изпълнителен директор, съгласно който договор “ВЗКАЧС Марица инвест” гр.Пловдив депозира условна сума 50 000 щатски долара под формата на облигации, за да получи привилегията и правото да получава нисколихвени кредитирания от валутни фондове с посредничеството на холандската фирма / на л.85-87, том I от сл. дело/.

Сключването на този договор не е било обсъждано на заседание на Управителния съвет на кооперацията и съответно не е вземано решение за това, като от страна на кооперацията договорът е бил подписан единствено от подс.Тихомир Тодоров. В същият е предвидено, че Кооперацията „Марица Инвест“ следва в определените срокове да депозира сумата от 50 000 щатски долара, която да служи като застрахователна гаранция за погасяване на кредита.

В изпълнение на тази договорка на 25.01.2001г., подс. Тодоров отново еднолично и без решение на УС на кооперацията е прекратил предсрочно договора за депозит, сключен със СИБанк на 15.01.2001г. и е изтеглил сумата от 50 000 щатски долара. Тази сума е преведена по сметка на холандското дружество, с което е сключен договора от 12.01.2001г. За този договор Управителния съвет на кооперацията е бил запознат на извънредно заседание едва на 25.04.2002г., а малко по-късно –на

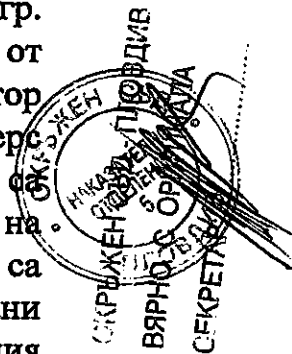
13.05.2002г., когато в кооперацията е получено писмо, че банковия депозит е закрит предсрочно, подсъдимият представил в касата на кооперацията вносни бележки (превод), с които удостоверил, че е превел парите на холандската фирма.

Вносните бележки не са били приети от счетоводството на кооперацията, тъй като не съответствали на българското законодателство, за това и на свои заседания УС на Кооперацията взел решение да задължи подс. Тодоров в определен срок да възстанови сумата от 50 000 щатски долара и лихвата. Посочената сума обаче не е била възстановена на кооперацията.

В началото на 2002г. във връзка с дейността на кооперацията е бил обсъждан въпроса за привличане на външен кредитен ресурс, като на заседание на 27.02.2002г. на УС е взето решение да се проведат преговори с инвестиционен посредник и подписване на договор с чуждестранна банка за привличане на кредитен ресурс, като е задължен председателя да свиква извънредни заседания и да запознава членовете с постигнатите преговори.

На 04.03.2002г., подс. Тихомир Тодоров, в качеството си на председател на "ВЗКАЧС Марица инвест" гр.Пловдив, без решение на УС сключил договор за консултантски услуги от името на кооперацията с "ДБС" ООД-Регионален офис гр. София-1142, ул. "Любен Каравелов" № 28, представлявано от Курт. М.К.А-Ейлерс в качеството му на Изпълнителен директор и наричан в договора изпълнител. С лицето Курт Ейлерс подс.Тодоров се запознава в гр.София, където двамата лично са контактували. Самият Курт Ейлерс, както и представител на неговата фирма, не са били представяни в кооперацията и не са присъствали на заседания на УС, в които да са обсъждани конкретни параметри на договора. Предмет на сключения договор е осъществяване на консултантски услуги от страна на изпълнителя по изготвяне на техническо и икономическо проучване, бизнес план с определяне параметрите на финансиране и структуриране на сделка за заем за сумата от 2 000 000лв., при възможност при облекчени условия от специализирани програми на Европейския съюз, пред присъединителни фондове за развитие, инвестиционни търговски банки и/или финансови инвеститори, лизингови компании и др. в полза на "ВЗКАЧС Марица инвест" гр.Пловдив.

На 06.03.2002г. на заседание на Управителния съвет на кооперацията, подс. Тодоров е докладвал за обсъждане вече

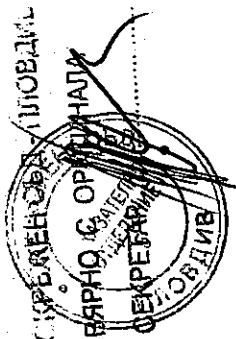
склучения от него договор за консултантски услуги, като на същото събрание УС е взел решение в допълнителен Анекс към договора да се уточнят някои параметри, а председателят е бил задължен с това решение да добави като приложения към договора удостоверение за актуално състояние на фирмата-изпълнител, копие от съдебно решение и копие от инвестиционна процедура. Това решение е било изпълнено от Тодоров само в частта му досежно размера на максималната годишна лихва и срока на договора, и на 07.03.2002г. е подписан Анекс към договора за консултантски услуги. В останалата част решението на УС не е било изпълнено, като още на същата дата подс. Тодоров е превел сумата от 15 000лв. по сметка на дружеството изпълнител-с две платежни нареждания съответно за 6000лв. и 9000лв. Останалите 3000 лева, представляващи данък добавена стойност подсъдимият Тодоров е изтеглил от касата на кооперацията като служебен аванс на 24.04.2002г., с което общо изплатената сума на дружеството „ДБС“ ООД по договора за консултантски услуги възлиза на 18 000 лева.

От този момент нататък фирмата изпълнител не е осъществила никаква дейност в полза на кооперацията по склучения договор за консултантски услуги, а и самият Курт Ейлерс напуснал офиса си в гр.София, а в последствие и пределите на РБ, видно от приложена справка на л.15, том V от сл.д.

Съгласно приетото заключение на изготвената в хода на досъдебното производство счетоводна експертиза/ на л.178-181, том I от сл.д./, с договор от 15.01.2001г. евродепозита от 50 000 щатски долара е прехвърлен в СИБанк, клон Пловдив за срок от 12 месеца и е бил предсрочно закрит на 25.01.2001г. от подс.Тихомир Тодоров. В същата експертиза вещото лице Моллов е дал заключение и, че представените от подс.Тодоров 21 бр. вносни бележки не съдържат изискуемите реквизити по чл.8 от Закона за счетоводството и не съответстват на изискванията на чл.4 и чл.11 от същия закон, поради което вещото лице приема, че не могат да служат като доказателство по внесен депозит с холандската фирма „Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V“.

От допълнителната ССЧЕ / на л.35-38, том V от сл.д./ е видно, че равностойността на сумата от 50 000 ЦД към датата на изтеглянето -25.01.2001г. е в размер на 105 278,46 лева.

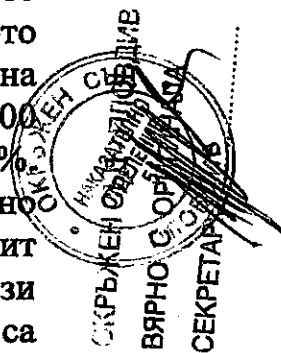
Във връзка с дейността си, която в основната си част е влогово-кредитна, „ВЗКАЧС Марица инвест“ гр.Пловдив

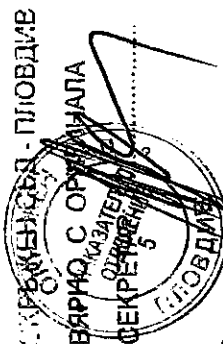
отпускала кредити на член- кооператори, като в зависимост от сумата, в точност за суми над 3000 лева се изисквало обезпечение на кредита със залог или ипотека. Един от член-кооператорите, на които били отпускани кредити бил и св.Неделчо Дурев. През лятото на 2002г. същият решил да тегли кредит от 15000лв. В тази връзка той разговарял с подс. Тодоров и му било обяснено какви документи да представи. Дурев депозирал молба с необходимите документи в кооперацията. На св. Дурев било обяснено, че трябва да се направи и някакво обезпечение за този кредит. С протокол № 8 от 31.07.2002г., УС на кооперация "ВЗКАЧС Марица инвест" гр.Пловдив взел решение за отпускане на кредит на член-кооператора Неделчо Ганчев Дурев от гр. Сопот в размер на 15000лв., като обезпечение съгласно решението е следвало да се направи ипотека на апартамент в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведението за хранене.

На 02.08.2002г. е сключен договор №1006 за кредит между кооперацията, представлявана от подс.Тихомир Тодоров и св. Неделчо Дурев за сумата от 15000лв. Договора обаче, в нарушение на решението на УС на кооперацията е сключен без ипотека на апартамента в гр. Сопот или особен залог на оборудване на заведението за хранене, като е била отпусната сумата по нареждане на подсъдимия без да е обезпечено по необходимия начин евентуалното неизпълнение на договора.

Видно от изготвената и приета в хода на съдебното следствие съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Мима Мирчева на л.193-197 от делото, вторият кредит на Неделчо Дурев по договора от 02.08.2008г. е в размер на 15 000 лева и е за закупуване на крави при договорна лихва от 14 % Към датата на сключване на договора за кредит няма договорено обезпечение. Едва на 26.01.2004г. за обезпечение на този кредит е подписана Запис на заповед за главницата и изтекли към този момент лихви. Установено е също, че за погасяване на кредита са извършени две плащания в размер общо на 193,89 лева. Вещото лице е изследвало подробно и наличието на други кредити отпуснати на родственици на св.Неделчо Дурев и свързани с него лица, като е посочило конкретния размер, обезпечения и начин и дата на погасяването на всеки един от кредитите. В заключението е посочено и че няма данни сумата от 15 000 лева да е формирана от сумите отпуснати по договорите за кредит на родствениците или свързаните с Неделчо Дурев лица.

Описаната по-горе фактическа обстановка се установява по категоричен начин от обясненията на подсъдимия Тодоров /частично/, а така също от показанията на свидетелите Рангел Ботев, Силвия Солидова, Цветан Цветков, Верка Герджикова, Бонка Калинова, Мария Костадинова, Георги Кирков, Запрян Клявков, Атанас Димов, Димитър Тошев, Марин Карагъзов, Стоян Гогичев, Илко Караиванов, Тодор Илиев, Ненчо Рангелов, Христо Златев, Роджър Котъни, Нийл Кийнан, Неделчо Дурев. Съдът кредитира показанията на посочените свидетели, тъй като са последователни, логични и кореспондират на останалите писмени доказателства събрани по делото – решения по фирмено за регистрация и вписване на промени, Устав на кооперацията, протоколи от заседания на УС на "ВЗКАЧС Марица инвест", договор №1124 за евродепозит и вносни бележки за откриване и закриване на депозита, договор от 12.01.2001г. и предварителни условия към него, договор за консултантски услуги, данъчна фактура, разходен касов ордер, договори за кредит, платежни нареждания/всички приложени в т.І и т.ІІ от сл.д./, одитен доклад/ том.ІІІ от сл.д./, справка от ОДП-Пловдив/ на л.15 и л.24, том V от сл.д./, копия от счетоводен баланс и договори за кредит на Н. Дурев/ на л.111-132 от НОХД/, характеристична справка/ на л.56, том V от сл.д./ и свидетелство за съдимост/ на л.58 от сл.д., том V и на л.265 от делото/.

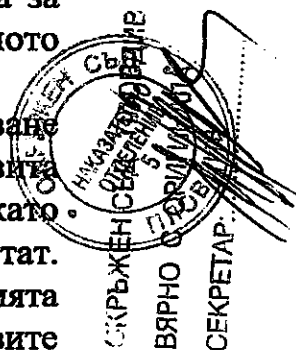
Съдът възприема и заключенията на съдебно-счетоводните експертизи, изготвени в хода на досъдебното и съдебното производство от вещото лице Мима Мирчева и вещото лице Моллов, като единствено не кредитира допълнителната експертиза на л.35-38 от сл.д., том V, в частта, в която вещото лице е посочил подс.Тодоров като отговорен за причинените на кооперацията щети, поради неспазване на задълженията по Устава, тъй като тези въпроси са правни и са въпрос за преценка по същество от съда. Те не са от компетентност на поставената счетоводна експертиза и поради това съдът не кредитира допълнителното заключение, дадено в хода на досъдебното производство в посочената по-горе част. В останалата си част това заключение, както и заключението на другите приети съдебно –счетоводни експертизи са пълни, точни и обективни, и като такива следва да бъдат възприети.

Съдебният състав кредитира частично показанията на свидетеля Ламбри Вълканов, само в частта относно обстоятелствата свързани със запознанството му с подс.Тихомир Тодоров и връзките му с лицето Курт Ейлерс. Не се приемат с

доверие показанията на св.Вълканов, с които отрича да е присъствал на заседания на УС на кооперацията, в качеството му на пълномощник на Курт Ейлерс. В тази част показанията противоречат както на другите гласни доказателства-показанията на разпитаните членове на управителния съвет, така и на обясненията на подсъдимия, който също заявява, че св.Вълканов е присъствал на заседания като представител на „ДБС“ и е отговарял на въпроси, свързани с подписания договор за консултантски услуги. Твърденията на свидетеля Вълканов не кореспондират и на писмените доказателства-протокол №14 от 27.12.2002г./ на л.42-46, том I от сл.д./, в който ясно е отразено участието му при обсъждане на проблемите във връзка с изпълнение на сключения с фирмата на Курт Ейлерс договор. Ето защо като противоречиви в обсъдената част, показанията на св.Ламбри Вълканов не се кредитират с доверие.

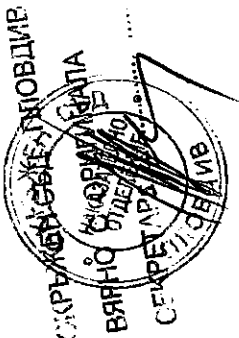
В хода на съдебното следствие подсъдимият и защитникът му застъпиха тезата, че предсрочното закриване и изтегляне на сумата от 50 000 щатски долара по договора за евродепозит със СИБанк, е действие на управление, а не на разпореждане, както и че със сключване на договора от 12.01.2001г. с "Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V"-Холандия се целяло единствено постигане на повисок рейтинг и по-добра печалба за Кооперацията. Обсъждайки предлаганата защитна позиция, съдът я намира за неоснователна и несъответстваща на събраните по делото доказателства.

В обясненията си подс.Тодоров заявява, че за подписване на договора от 12.01.2001г., както и за изтегляне на евродепозита не е искал решение на УС и не е обсъждал този договор, тъй като е очаквал да уведоми членовете с положителен резултат. Обстоятелството, че подсъдимият е предприел действията самостоятелно, е безспорно установено както от неговите обяснения, така и от показанията на свидетелите Ботев, Герджикова, Калинова, Костадинова, Клявков, Тошев, Караиванов, Илиев, Гогичев. Според техните показания, а и видно от представените по делото протоколи от заседания на УС на кооперацията, много по-късно – през м.април 2002г. те са разбрали за прекратения договор за депозит. Неоснователни са възраженията на защитата в тази връзка, че с действията си подс.Тодоров не е извършил разпореждане със средства на кооперацията и не е било необходимо съгласие и решение на управителния орган. Това е така, защото за сключването на самия

договор за еврODEПОЗИТ, е било взето решение на УС за предсрочното му погасяване и сключване на нов договор, с който се извършва разпореждане със средства, собственост на кооперацията, изисква предварително решение на Управителния съвет. В този смисъл е изискването на чл.26, ал.4 от Устава. Безспорно само подсъдимият е имал спесимен за теглене на внесената сума, но разпореждането с нея не е изключително негово правомощие, а следва да е резултат от колективно решение. На следващо място, недоумение буди поведението на подс.Тодоров, който е сключил договора още на 12.01.2001г. преди да се вземе решение за подновяване срока на депозита с още 12 месеца. Въпреки това не е уведомил членовете на управителния съвет за намеренията си. Това не е сторил и в един доста продължителен период от време, макар че според обясненията му вече е започнал да изпитва съмнения за дейността на Курт Ейлерс и да среща проблем с контактите си с него.

Неприемливи са обясненията и в частта, в която заявява, че членовете на управителния съвет са били запознати със сключените договори и в точност с договора за консултантски услуги, който според подсъдимия е бил обсъждан още през 2001г. Действително в началото на 2002г. в кооперацията е обсъждан въпроса за привличане на външен финансов ресурс. Съгласно обаче решенията на Управителния съвет, председателят, в случая подс.Тодоров е бил задължен да свиква извънредни заседания и да запознава членовете с постигнатите преговори. Видно от материалите по делото обаче сключеният на 04.03.2002г. с фирмата, представлявана от Курт Ейлерс „ДБС“ООД договор за консултантски услуги, е бил обсъждан на 06.03.2002г. на заседание, на което управителния съвет е поставил допълнителни условия, които да бъдат договорени и допълнителни изисквания за документи във връзка с легитимността на дружеството. Всичко това навежда на изводи, че конкретните параметри на договора не са били ясни на членовете на УС, и въпреки неизпълнението на всички изисквания във връзка с легитимността на дружеството, уговореното възнаграждение е било изплатено по нареждане на подс.Тодоров. Нещо повече, той лично е получил от касата на кооперацията като служебен аванс сумата от 3000 лева, представляващи дължимо ДДС за уговореното възнаграждение по договора за консултантски услуги и е предал тази сума на св.Ламбри Вълканов. Както се установи от обясненията на

284

и го та и а. та ю ю та г. с та пн зд за с а, с. ли эз е с. т, за те та ю та е и с 4, та и о, та а, те а а

подсъдимия и от показанията на св.Бонка Калинова, Вълкашов при посещенията си в кооперацията не се е легитимирал надлежно като представител на дружеството „ДБС“ , а единствено с пълномощно, дадено му от Курт Ейлерс, за да се снабди с документи по бракоразводно дело. Ето защо, според съда е недоказано твърдението, че в конкретната ситуация подс.Тодоров е действал в съгласие с решенията на УС, още повече, че самият той без набавяне на необходимите документи за дейността на „ДБС“ООД е превел сумата , договорена като възнаграждение за консултантски услуги.

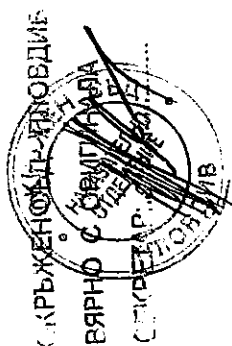
На следващо място, необясним е факта, защо след повече от година след сключване на договора от 12.01.2001г., за който не е бил наясно никой от кооперацията, подс.Тодоров е предприел сключване на нов договор, предложен му от Курт Ейлерс за консултантски услуги. В обясненията си подс.Тихомир Тодоров твърди, че Курт Ейлерс му е препращал кореспонденции с чужди банки, които според него са били обещаващи и е имал уверение за скорошно развитие на нещата. Въпреки това, в рамките на година по договора от 12.01.2001г. не е имало никакво конкретно изпълнение и след известен период от време подсъдимият е започнал да среща и други хора в офиса на Курт, на които последният е обещал съдействие. С оглед на това необяснимо е поведението на подсъдимия, който след повече от година и при липсата на изпълнение или сериозни гаранции за изпълнение на първоначалния договор, е сключил следващ, по който дори е изплатено възнаграждение, без реално изпълнение. Вярно е, че договора от 04.03.2002г. е бил представен на св.Ненчо Рангелов, който е извършвал правно обслужване на кооперацията, като подсъдимият е искал консултации преди подписването му, но това обстоятелство не освобождава Тодоров от задължението му да го представи за обсъждане в УС.

Ето защо застъпената от защитата теза, че подсъдимият Тодоров е действал единствено с идеята да се постигне по-добра печалба за кооперацията, но се е предоверил на избрания изпълнител, не се възприема от настоящата инстанция. Подсъдимият самостоятелно е взел решение за сключване на договорите за привличане на външен финансов ресурс, но не е събрал пълна и точна информация за фирмата, с която, и чрез която е договарял, още повече, че е знаел за задълженията си по Устав и необходимостта от съгласуване на решенията, свързани с разпореждане на парични средства на кооперацията с управителния съвет. Неприемливо е твърдението на защитата, че

ОКЪЖЕН С
НИКОЛА ПЕТРОВИЧ
СКРЪЖЕНО
ВЯРНО С
СЕКРЕТАР

подсъдимият е действал и в унисон с решенията на УС, след като самите членове са разбрали за сключените договори след подписването им, а за предсрочното закриване на договора на евродепозит -повече от една година след това. Действително по делото е представено пълномощно, в превод на български/ л.110-112, том I от сл.д./, с което на подсъдимия в качеството му на председател е предоставено право да представлява Кооперация „Марица инвест“ и да подписва документи, свързани с външно финансиране, но видно е, че същият няма конкретна дата на издаване и не може да бъде свързан с периодите на сключване на договорите. Отделно от това не се изключва задължението на подсъдимия, да свиква събрания на УС и да информира за действията си, включително и да очаква конкретни решения, в случаи когато е необходимо вземане на предварително решение. Наказателната отговорност, която се търси от подс.Тодоров е за проявена безстопанственост при вземането на решения, за които се иска съгласуваност и решение на колективния орган.

Не се възприемат и обясненията на подсъдимия Тодоров в частта, в която обяснява начина на формиране на размера на кредита от 15 000 лева, отпуснат на св. Неделчо Дурев, както и твърденията, че реално сумата не е била изплащана на свидетеля. В тази част обясненията не съответстват на изготвената и приета в хода на съдебното следствие счетоводна експертиза на вещото лице Мирчева, според която няма данни сумата от 15 000 лева да е формирана от суми, отпуснати по договори за кредити на други свързани със св.Н.Дурев лица. При изготвяне на заключението си вещото лице и проверило и обсъдило задълженията на посочените от подсъдимия и защитата лица, близки на св.Неделчо Дурев, като е видно, че кредитите на тези лица са различни по размер и са обслужвани самостоятелно. Обясненията противоречат и на показанията на самия Неделчо Дурев, който в показанията си / на л.177-178 от делото/ твърди, че с част от парите отпуснати по този кредит е рефинансирал стар кредит към кооперацията, а остатък му е бил изплатен на ръка. Твърдението на подс.Тодоров, че „новирането“ на кредита на Неделчо Дурев, по начина по който обяснява подсъдимия, е било обсъждано на заседание на УС не кореспондира на отразеното в протокола за вземане на решение за отпускане на кредита/ на л.191, том I от сл.д./. Там в т.1 от решението ясно е конкретизирано, че се разрешава искания кредит срещу ипотека на апартамент и особен залог на оборудване на заведение за хранене. Безспорно е, че при подписване на договора на

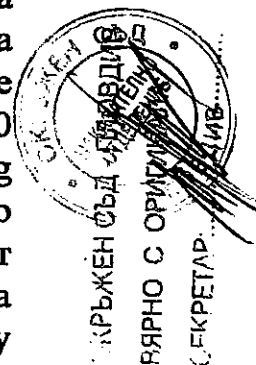

02.08.2002г. лично от подсъдимия Тодоров нито едно двете обезпечения не е било направено, за което свидетелства и самия Дурев. Дори и да се приеме заявеното от подсъдимия, че Дурев е имал да обслужва стари задължения, още повече е следвало подсъдимия да се съобрази с решението на УС и да гарантира кредита преди подписване на договора и отпускане на сумата.

При така установената по-горе фактическа обстановка, съдът счита, че подсъдимия ТИХОМИР БОРИСОВ ТОДОРОВ е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на деянието по чл.219, ал.4, пр.2 вр. ал.3, вр. ал.1, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.2, ал.2 от НК за това, че в периода 12.01.2001г.-02.08.2002г. в гр.Пловдив, при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице – Председател на Кооперация „Взаимоспомагателна земеделска кредитна асоциация на частни стопани-Марица инвест” гр. Пловдив (“ВЗКАЧС Марица инвест”) не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество и от това са последвали разпиляване на имуществото и значителни щети в особено големи размери за кооперацията, както следва :

през периода 12.01.2001г.-25.01.2001г. в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на Кооперацията –“Председателят на управителния съвет на кооперацията извършва сделки на разпореждане с имуществото на кооперацията въз основа на предварително решение на Управителния съвет....” и без решение на УС на кооперацията е сключил договор за депозит на 50 000 щатски долара с “Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V”-Холандия и е изтеглил предсрочно и еднолично сумата от 50 000 щатски долара с легова равностойност 105 278,46лв., собственост на кооперацията по договор за евродепозит (валутен) № 1124/15.01.2001г., сключен между кооперацията и СИБанк-клон Пловдив и ги е внесъл по сметка на холандското дружество;

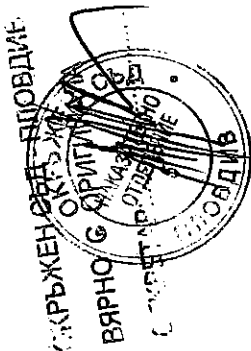
през периода 04.03.2002г.-24.04.2002г. в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на кооперацията –“Председателят на управителния съвет на кооперацията извършва сделки на разпореждане с имуществото на кооперацията въз основа на предварително решение на Управителния съвет....” и без решение на УС на кооперацията е сключил договор за консултантски услуги от името на кооперацията с “ДБС” ООД-Регионален офис гр. София, представлявано от Курт М.К.А. Ейлерс- Изпълнителен директор за изготвяне на проучване и бизнес план за

финансиране при облекчени условия от специализирани програми на ЕС за сумата от 2 000 000лв., като е заплатил авансово по този договор сумата от 18 000лв., собственост на кооперацията по сметка на "ДБС" ООД гр. София;

през периода 31.07.2002г.-02.08.2002г. в нарушение чл. 26 ал.3 т.3 от Устава на Кооперацията - "Председателят на Управителния съвет на Кооперацията организира изпълнението на Решенията на Общото събрание и на управителния съвет", не е изпълнил Решението на Управителния съвет, взето с протокол от 31.07.2002г. и е отпуснал кредит в размер на 15000лв. на Неделчо Ганчев Дурев, като е сключил договор за това на 02.08.2002г. без да е направена ипотека на апартамента на Дурев в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведение за хранене, като деянието е извършено умишлено, не съдържа признаците на по-тежко престъпление, причинената от него щета и разпиляване на имущество е в особено големи размери - 138 278,46 лева и представлява особено тежък случай.

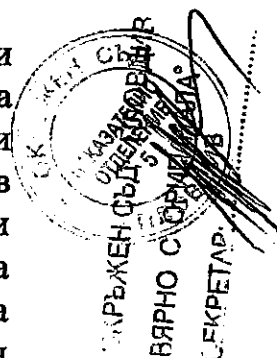
От обективна страна е безспорно установено, че подс.ТИХОМИР ТОДОРОВ не е положил достатъчно грижи за стопанисване и запазване на имуществото на кооперацията, което относно обвиненията по първите два пункта се изразява в незадълбочена преценка на другата страна по договора и рискът от настъпване на вреди, а по отношение на деянието по пункт 3 от обвинителния акт, неполагането на достатъчното грижи се изразило в прибързаното сключване на договора за кредит, без представянето на конкретни гаранции за обезпечаване на кредита и липса на предварително проучване на платежоспособността на кредитоискателя. В конкретния случай действията по сключване на договорите за депозит от 12.01.2001г. и предсрочното изтегляне на сумата по евродепозит в СИБанк, както и сключването на договора за консултантски услуги с „ДБС“ ООД е станало в нарушение на задълженията съгласно чл.26, ал.4 от Устава на "ВЗКАЧС Марица инвест", като подсъдимият се е разпоредил еднолично със средствата на кооперацията. Неоснователни са възраженията на защитата, че той не е бил длъжен да изисква нарочно решение на УС, както и че членовете на този орган са знаели за действията му. Безспорно се установи, че за предсрочното изтегляне на сумата по договора за евродепозит от 15.01.2001г. кооперацията е разбрала едва в края на м.март 2002г., а сключеният договор за консултантски услуги е представен за обсъждане след подписването му. И в двата

случая подсъдимият се е разпоредил със средства на кооперацията и е поел финансови задължения, които с оглед естеството им е следвало да съгласува предварително с управителния съвет. Не се възприемат и възраженията, че е кооперацията се е гарантирала срещу кредитополучателя Неделчо Дурев чрез издаването на Запис на заповед и изпълнителен лист, тъй като това е сторено едва през 2004г. Решението на УС на кооперацията от 31.07.2002г. е да се отпусне кредит срещу конкретно посочените обезпечения –ипотека и залог. В този смисъл подс.Тодоров с подписването на договора от 02.08.2002г.и отпускане на сумата без тези гаранции, е извършено в нарушение на чл.26, ал.3, т.3 от Устава на Кооперацията. Неоснователни са и твърденията, че обвинението е неточно, понеже към момента на подписване на договора подсъдимият не е знаел дали ще се изплаща кредита. В случая обвинението не е за това, че подсъдимият не е взел необходимите мерки за събиране на задълженията към падежните им дати, а за това, че е проявил безстопанственост и не е положил достатъчно грижи да гарантира изпълнението още при отпускане на кредита и подписване на договора, като не е изпълнил пълно и точно решението на управителния съвет от 31.07.2002г.

Безспорно установено е и длъжностното качество на подсъдимия Тодоров по смисъла на чл.93, т.1, б."б" от НК, който, в качеството си на председател е изпълнявал ръководна работа във "ВЗКАЧС Марица инвест".

Неполагането на достатъчно грижи от подсъдимия при вземането на управленски решения в нарушение на Устава на кооперацията има за последица разпиляване на имуществото и реализиране на щети за представляваната от него кооперация в особено големи размери, с което според съда е реализиран и този признак от обективния състав на престъплението. Размера на вредите за отделните деяния се установява от заключенията на приетите съдебно-счетоводни експертизи, като и за трите деяния с оглед инкриминирания период, е в размери надвишаващи 140 пъти минималната работна заплата за страната. Равностойността на сумата от 50 000 щатски долара, внесена по договора за депозит към м. януари 2001г. е 105 278,46лв., а реално изплатените на „ДБС“ ООД суми по договора за консултантски услуги е 18 000 лева. С договора за кредит сключен на 02.08.2002г. с Неделчо Дурев е причинена щета в размер на 15 000 лева/ размера на неиздължения кредит/, или общият размер на вредите е 138 278,46 лева. В този размер се включат

отегчаващо обстоятелство следва да се отчете и проявената от него настойчивост при сключване на договорите, като в същото време не е проявил необходимата прецизност в своите действия, с които се е стигнало до засягане на интересите на представляваната кооперация.

Ето защо съдът наложи наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ТРИ ГОДИНИ. Така определеният размер на наказанието се явява достатъчен за постигане целите, визирани в чл.36, ал.1 от НК. Макар формално да са налице основанията за отлагане изтърпяването на това наказание, съгласно чл.66, ал.1 от НК, то съдът е на становище, че условното осъждане, няма да окаже необходимото предупредително и възпитателно въздействие върху подсъдимия предвид проявената от него трайна воля за престъпно поведение, а така също и спрямо останалите членове на обществото. Ето защо, настоящият състав постанови наказанието от три години лишаване от свобода, подсъдимият Тодоров да изтърпи ефективно при първоначален „ОБЩ“ режим, съгласно чл.46, б.„Б“ от ЗИН.

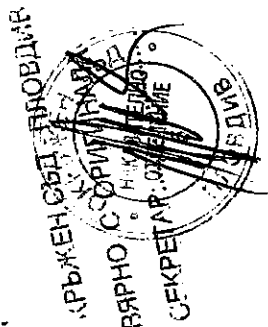
В случая предвид особеностите на конкретното деяние и степента на обществената му опасност, изразяваща се в значително засягане на имуществото на кооперацията, съдът наложи и кумулативно предвиденото в закона наказание по чл.37, ал.1, т.7 от НК като лиши подс.Тихомир Тодоров от правото да осъществява дейност в управителни и надзорни органи на финансови институции за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане в сила на присъдата.

На основание чл.189, ал.3 от НПК подс.Тодоров беше осъден да заплати по сметка на ПОС направените по делото разноски/ в хода на досъдебното производство и пред настоящата съдебна инстанция/ в размер на 310 лева.

Причини за извършване на престъплението- незачитане на установения ред за вземане и изпълнение на решения.

Мотивиран от горното, съдът постанови присъдата си.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

Номер **142** Година **14.07.2009** Град **Пловдив**

В ИМЕТО НА НАРОДА**АПЕЛАТИВЕН СЪД**

трети състав

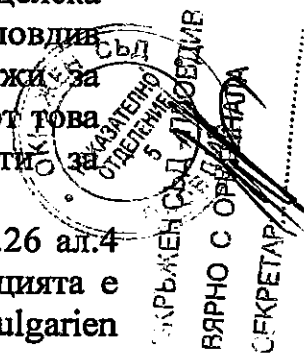
На **22.06.2009 г.**В публично заседание в състав **Председател Недялка Василева**Членове **Станко Кидиков**
Христо БелевСекретар **Армен Каприелян**Прокурор **Пенка Богданова**Сложи за разглеждане докладваното от **Недялка Василева**дело номер **внох д.№46** по описа за **2009** година

Производството е по реда на глава 21 НПК.

С присъда №154/13.11.2008год. постановена по нох д.№ 1857/2007 год. Пловдивския окръжен съд е признал подсъдимия Тихомир Борисов Тодоров за виновен в това, че в периода 12.01.2001год.- 02.08.2002год. в гр. Пловдив, при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице – Председател на Кооперация „Взаимоспомагателна земеделска кредитна асоциация на частни стопани- Марица инвест” гр. Пловдив (“ВЗКАЧС Марица инвест”) не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество и от това са последвали распиляване на имуществото и значителни щети за кооперацията, както следва :

през периода 12.01.2001г.-25.01.2001г. в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на Кооперацията, без решение на УС на кооперацията е сключил договор за депозит на 50 000 щатски долара с “Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V”-Холандия и е изтеглил предсрочно и еднолично сумата от 50 000 щатски долара с легова равностойност 105 278,46лв., собственост на кооперацията по договор за евродепозит /валутен/ № 1124/15.01.2001г., сключен между кооперацията и СИБанк-клон Пловдив и ги е внесъл по сметка на холандското дружество;

през периода 04.03.2002г.-24.04.2002г. в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на кооперацията, без решение на УС на кооперацията е сключил договор за консултантски услуги от името на кооперацията с

На 04.03.2002г., подсъдимия Тодоров, в качеството си на председател на Кооперацията без решение на УС сключил договор за консултантски услуги от името на кооперацията с "ДБС" ООД-Регионален офис гр. София-1142, ул. "Любен Каравелов" № 28, представлявано от Курт. М.К.А-Ейлерс в качеството му на Изпълнителен директор и наричан в договора изпълнител. С лицето Курт Ейлерс подсъдимият се запознава в гр.София, където двамата лично са контактували. Самият Курт Ейлерс, както и представител на неговата фирма, не са били представяни в кооперацията и не са присъствали на заседания на УС, в които да са обсъждани конкретни параметри на договора. Предмет на сключения договор е осъществяване на консултантски услуги от страна на изпълнителя по изготвяне на техническо и икономическо проучване, бизнес план с определяне параметрите на финансиране и структуриране на сделка за заем, при възможност при облекчени условия от специализирани програми на Европейския съюз, пред присъединителни фондове за развитие, инвестиционни търговски банки и/или финансови инвеститори, лизингови компании и др. в полза на "ВЗКАЧС Марица инвест"- гр. Пловдив за реализиране на инвестиционен проект на стойност 2 000 000 лв.

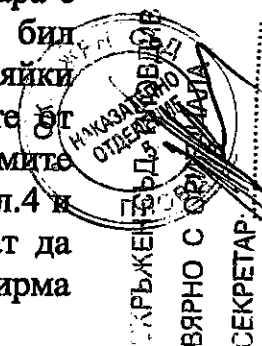
На 06.03.2002 год. на заседание на Управителния съвет на кооперацията /т.1 л.113/, подсъдимия докладвал за обсъждане вече сключения от него договор за консултантски услуги, като на същото събрание УС е взел решение за допълнителен Анекс към договора- да се уточнят някои параметри, а председателят е бил задължен с това решение да добави като приложения към договора; удостоверение за актуално състояние на фирмата- изпълнител, копие от съдебно решение и копие от инвестиционна процедура. Това решение на УС било изпълнено от подсъдимия само в частта му относно анекса към договора, касаещ размера на максималната годишна лихва и срока на договора, който анекс е подписан на 7.03.2002 год. /л.90 т.2/ В останалата част решението на УС не е било изпълнено, като на същата дата подсъдимият Тодоров е превел сумата от 15 000лв. по сметка на дружеството изпълнител- с две платежни нареждания съответно за 6000 лв. и 9000 лв. /л.72 и 73 т.2/ по представена данъчна фактура от изпълнителя от 5.04.2002 го./л.79 т.2/ Останалите 3000 лева, представляващи ДДС подсъдимият е изтеглил от касата на кооперацията като служебен аванс на 24.04.2002 год. предадена чрез св. Л. Вълканов, с което общо изплатената сума на дружеството „ДБС“ ООД по договора за консултантски услуги възлиза на 18 000 лв.

От този момент нататък фирмата изпълнител не е осъществила никаква дейност в полза на кооперацията по сключения договор за консултантски услуги, а и самият Курт Ейлерс напуснал офиса си в гр.София, а в последствие и пределите на РБ, видно от приложена справка /л.15 т. 5/ .

От заключението на приетата счетоводната експертиза /л.178-181 т.1/ с договор от 15.01.2001г. евродепозита от 50 000 щатски долара е прехвърлен в СИБанк, клон Пловдив за срок от 12 месеца и е бил предсрочно закрит на 25.01.2001г. от подсъдимия Тодоров изтегляйки цялата сума. Вещото лице е дало заключение, че представените от подсъдимия Тодоров 21 бр. вносни бележки не съдържат изискуемите реквизити по чл.8 от ЗСч. и не съответстват на изискванията на чл.4 и чл.11 от същия закон, като вещото лице приема, че те не могат да служат като доказателство за внесен депозит с холандската фирма „Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V“.

Според допълнителната съдебно- счетоводна експертиза /л.35-38 т.V/, равностойността на сумата от 50 000 ИЦД към датата на изтеглянето ѝ 25.01.2001г. е в размер на 105 278,46 лв.

3.Във връзка с дейността си, която в основната си част е влогово-кредитна, „ВЗКАЧС Марица инвест“- гр. Пловдив отпускала кредити на член- кооператори, като в зависимост от сумата, в случая за суми над 3000 лева се изисквало обезпечение на кредита със залог или ипотека. Един от член-кооператорите, на които били отпускани

кредити бил и св.Неделчо Дурев. През лятото на 2002г. същият решил да тегли кредит от 15000лв. В тази връзка той разговарял с подсъдимия Тодоров и му било обяснено какви документи да представи. Свидетелят Дурев депозирал молба с необходимите документи в кооперацията. На св. Дурев било обяснено, че трябва да се направи и някакво обезпечение за този кредит. С протокол №8 от 31.07.2002г. /т.2 л.52/, УС на кооперацията взел решение за отпускане на кредит на член-кооператора Неделчо Ганчев Дурев от гр. Сопот в размер на 15 000лв., като обезпечение съгласно решението на УС е следвало да се направи ипотека на апартамент в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведението за хранене.

На 02.08.2002г. бил сключен договор под №1006 за кредит между кооперацията, представлявана от подсъдимия и св. Дурев за сумата от 15 000лв. В нарушение на решението на УС на кооперацията договора бил сключен без ипотека на апартамент в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведението за хранене, като е била отпусната сумата по нареждане на подсъдимия без да е обезпечено по необходимия начин и съгласно решението на УС евентуалното неизпълнение на договора.

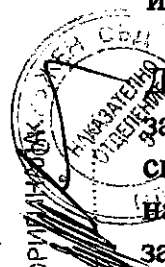
Видно счетоводна експертиза /л.193-197 с.з./, кредита на св. Дурев по договора №1006/02.08.2008г. е в размер на 15 000 лв. и е за закупуване на крави при договорна лихва от 14 %. Към датата на сключване на договора за кредит няма договорено обезпечение. Едва на 26.01.2004г. за обезпечение на този кредит е подписана Запис на заповед за главницата и изтекли към този момент лихви от новия председател на Кооперацията св.Ботев. Вещото лице е установило, че за погасяване на кредита са извършени две плащания в размер общо на 193,89 лв. Същото е изследвало подробно и наличието на други кредити отпуснати на родственици на св. Дурев и свързани с него лица, като е посочило конкретния размер, обезпечения, начин и дата на погасяването на всеки един от кредитите. В заключението е посочено и че няма данни сумата от 15 000 лв. да е формирана от сумите отпуснати по договорите за кредит на родствениците или свързаните с св. Дурев лица.

Горната фактическа обстановка, първоинстанционният съд е приел за установена, частично от обясненията на подсъдимия, а така също от показанията на свидетелите Р. Ботев, С. Солидова, Цв. Цветков, В. Герджикова, Б. Калинова, М. Костадинова, Георги Кирков, Запрян Клявков, Атанас Димов, Димитър Тошев, Марин Карагъзов, Стоян Гогичев, Илко Караиванов, Тодор Илиев, Ненчо Рангелов, Христо Златев, Роджър Котъни, Нийл Кийнан, Неделчо Дурев. Съдът е кредитирал показанията на горните свидетели, които са последователни, логични и кореспондиращи на останалите писмени доказателства по делото— решения по фирмено за регистрация, Устава

ОКРЪЖЕН СЪД - ПЛОВДИВ

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

СЕКРЕТАР

на кооперацията, протоколи от заседания на УС на кооперацията, договор №1124 за евродепозит и вносни бележки за откриване и закриване на депозита, договор от 12.01.2001г. и предварителни условия към него, договор за консултантски услуги, данъчна фактура, платежни нареждания, разходен касов ордер, договори за кредит на св.Неделчо Дурев, както и от приетите експертизи.

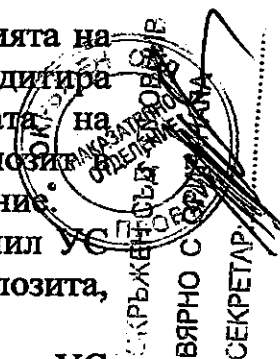
Съдът е изложил съображенията си защо не кредитира заключението на вещото лице Моллов само в частта в която същия в заключението си /в т.5 л.38 / дава становище по правни въпроси, които не са от компетентността на счетоводна експертиза- че подсъдимият Тодоров е отговорен за причинените на кооперацията щети, поради нарушаване на задълженията по Устава на кооперацията, тъй като това са въпроси на които дължи отговор съда.

Обосновано, съдът е кредитирал показанията на св.Л. Вълканов в частта относно познанството му с подсъдимия и Курт Ейлерс и не е кредитирал неговите показания в частта в която същия заявява, че не е присъствувал на заседания на кооперацията в качеството му на пълномощник на Курт Ейлерс. В тази част показанията са в противоречие както на другите гласни доказателства- показанията свидетелите членове на УС, така и на обясненията на подсъдимия, който също заявява, че св.Вълканов е присъствал на заседания като представител на „ДБС” и е отговарял на въпроси, свързани с подписания договор за консултантски услуги. Тези показания на свидетеля се опровергават и от приложените писмените доказателства- протокол №14 от 27.12.2002г./ л.42-46, т. 1 /, в който ясно е отразено участието му при обсъждане на проблемите във връзка с изпълнение на сключения с фирмата на Курт Ейлерс договор.

Първоинстанционният съд задълбочено е обсъдил обясненията на подсъдимия Тодоров и е изложил съображенията си защо не кредитира същите в контекста на застъпената позиция от защитата на подсъдимия, че предсрочното прекратяване на договора за депозит в СИБанк не е действие на разпореждане, а е действие на управление.

Сам подсъдимия в своите обяснения заявява, е не е уведомил УС за сключения договор и предсрочното прекратяване на евродепозита, тъй като е очаквал да уведоми УС положителен резултат.

Безспорно по делото е установено, че без знание и решение на УС подсъдимия е предприел действия по предсрочно прекратяване на евродепозита в СИБанк и не е обсъждал с УС сключения от него договор от 12.01.2001 год с “Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V”-Холандия- т.е още преди да е взето решение на УС за подновяване на депозита с още 12 месеца, който договор за депозит е сключен на 15.01.2001 год. В тази насока са както неговите обяснения, така и показанията на свидетелите Ботев, Герджикова,

Калинова, Костадинова, Клявков, Тошев, Караиванов, Илиев, Гогичев. Едва пред месец април 2002 год. същите са разбрали, че договора за евродепозит е прекратен предсрочно от подсъдимия без същия до този момент да е уведомил УС за извършените от него разпоредителни действия с изтегляния от него на 25.01.2001 год. депозит и сключения от него договор от 12.01.2001 год. в един продължителен период от време.

Нещо повече на заседание на УС проведено на 20.12.2001 год./т.1 л.49/ е взето решение за подновяване на депозита в СиБанк за още една година- т.е. през следващата 2002 год. Това безспорно установява, че УС на кооперацията не е бил известен както за сключения договор от 12.01.2001 год. и извършеното разпореждане с депозита еднолично от подсъдимия по делото, станало още на 25.01.2001 год.

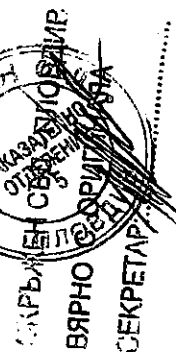
В тази връзка неоснователно е възражението на защитата, че в случая не се касае до действия на разпореждане, а до действия на управление за което не било необходимо решение на УС на Кооперацията. В тази насока съдът е изложил съображения защо не приема това възражение за основателно, които се споделят от настоящата инстанция. Безспорно се касае до действия на разпореждане с имущество на Кооперацията, след като се променя вида и характера на сумата от 50 000 щатски долара. По решение на УС, последният с тези средства е взел решение за евродепозит в конкретна банка и при определение условия в договора и за определен период от време- за 12 месеца. Подсъдимият Тодоров нарушавайки тези условия на договора еднолично и предсрочно прекратява договора, изтегляйки същия и по негови обяснения го превежда на "Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V"-Холандия- по договора от 12.01.2001 год. Съгласно този договор сумата се депозира под формата на облигации и правото за получаване на кредити и сумата служи като застрахователна гаранция за погасяване на кредита, като Кооперацията има право да изтегли депозирания сума не по- рано от 18 месеца. Горното налага безспорно извода се касае до действия на разпореждане с имущество на кооперацията след като се променя характера и предназначението на собствената на кооперацията сума от 50 000 щатски долара. В потвърждение на извода, че е налице разпореждане с имущество на кооперацията е и обстоятелството, че за сключването на самия евродепозит е било взето решение на УС на Кооперацията и предсрочното му прекратяване и сключването на нов договор също изисква предварително решение на УС на кооперацията.

В тази връзка законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че извършеното от подсъдимия е в нарушение на разпоредбите на чл.26 ал.4 от Устава на кооперацията. Членовете на Управителният съвет не

са били уведомени за едноличното решение на подсъдимия да сключи договора с "Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V"-Холандия от 12.01.2001 год. при условията посочени в него и да прекрати предсрочно депозита в СиБанк. Безспорно подсъдимият е този който има спесимен за теглене на внесената сума, но разпореждането с нея не е негово изключително правомощие, а следва да е резултат от колективно решение на управителния орган – УС. След повече от година след сключване на договора от 12.01.2001г., за който не е бил наясно никой от кооперацията /заседание на УС проведено на 20.12.2001 год./т.1 л.49,когато е взето решение за подновяване на депозита с още 12 месеца/ и по който липсва реално изпълнение и сериозни гаранции за изпълнение, подсъдимият Тодоров е предприел и сключване на нов договор, предложен му от Курт Ейлерс за консултантски услуги.

Установено е по делото, че действително в началото на 2002г. в кооперацията е обсъждан въпроса за привличане на външен финансов ресурс /протокол от заседание от 27.02.2002 год. т.1 л.192/. Съгласно обаче решенията на Управителния съвет, председателят- подсъдимия Тодоров е бил задължен да свиква извънредни заседания и да запознава членовете с постигнатите преговори.

Видно от материалите по делото обаче сключеният на 04.03.2002г. с фирмата, представлявана от Курт Ейлерс „ДБС”ООД договор за консултантски услуги, е бил обсъждан на 06.03.2002г. на заседание на което управителния съвет е поставил допълнителни условия, които да бъдат договорени и допълнителни изисквания за документи във връзка с легитимността на дружеството. Всичко това води до извод, че конкретните параметри на договора не са били ясни на членовете на УС и въпреки неизпълнението на всички изисквания във връзка с легитимността на дружеството, уговореното възнаграждение е било изплатено по нареждане на подсъдимия. Нещо повече, той лично е получил от касата на кооперацията като служебен аванс сумата от 3000 лева, представляващи дължимо ДДС за уговореното възнаграждение по договора за консултантски услуги и е предал тази сума на св. Л. Вълканов. По делото от показанията на св.Б. Калинова и от обясненията на подсъдимия е установено, че св.Вълканов при посещението си в кооперацията, не се е легитимирал с надлежно пълномощно като представител на дружеството „ДБС”, а единствено с пълномощно, дадено му от Курт Ейлерс, за да се снабди с документи по бракоразводно дело. В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел, че при подписването на договора за консултантски услуги подсъдимият не е действувал в съгласие с решенията на УС- не е приложил необходимите документи, установяващи легитимността дружеството и за инвестиционната процедура и въпреки това е

изплатил договорираната сума като възнаграждение за консултантски услуги още на следващия ден след заседанието на УС на 6.03.2002 год. и по който договор няма реално изпълнение. Горното налага извод, че към 6.03.2002 год. когато е било заседанието на УС на кооперацията на последният не е било известно, че договора е подписан от подсъдимия още на 4.03.2002 год. след като точка от дневния ред фигурира "обсъждане на договор за консултантски услуги". Така договора от 4.03.2002 год. е сключен от подсъдимия преди решението на УС на кооперацията от 6.03.2002 год. в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава и се е разпоредил със сумата от 18 000 лв. имущество на кооперацията.

Подсъдимият самостоятелно е взел решение за сключване на договорите за привличане на външен финансов ресурс, без да е събрал пълна и точна информация за фирмата, с която и чрез която е договарял, още повече, че е знаел за задълженията си по Устав да изпълнява решенията на УС и необходимостта от изпълнение на решенията, свързани с разпореждане на парични средства на кооперацията с управителния съвет.

Така подсъдимият не само не е изпълнил решението на УС с подписване на договора от 4.03.2002 год. в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава, но без да приложи необходимите документи за легитимността на „ДБС“ООД съобразно решението на УС и е превел сумата, договорена като възнаграждение за консултантски услуги.

Вярно е, че договора от 04.03.2002г. е бил представен на св.Ненчо Рангелов, който е извършвал правно обслужване на кооперацията, като подсъдимият е искал консултации преди подписването му, но това обстоятелство не освобождава Тодоров от задължението му да след обсъждане в УС и да изпълни неговите решения.

Правилно съдът е отчел, че е необяснимо поведението на подсъдимия, че след като повече от година след сключване на договора от 12.01.2001г., за който не е бил наясно никой от кооперацията е предприел сключване на нов договор, предложен му от Курт Ейлерс за консултантски услуги. В обясненията си подс.Тихомир Тодоров твърди, че Курт Ейлерс му е препращал кореспонденции с чужди банки, които според него са били обещаващи и е имал уверение за скорошно развитие на нещата. Въпреки това, в рамките на година по договора от 12.01.2001г.по който не е имало никакво конкретно изпълнение и след като подсъдимия е срещал различни лица в офиса на Курт Ейлерс е сключил следващ с него, по който дори е изплатено възнаграждение, без реално изпълнение.

Правилно, съдът не е възприел застъпената от защитата теза, че подсъдимият Тодоров е действал единствено с идеята да се постигне по-добра печалба за кооперацията, но се е предоверил на избрания изпълнител. Подсъдимият самостоятелно е взел решение за сключване

ОБЩЕСТВО
С ОГРАНИЧЕНА
ОТГОВОРНОСТ
СЕКРЕТАРИАТ
РЕШЕНИЕ
5

94

на договорите за привличане на външен финансов ресурс и за договора за консултантски услуги, при знание за задълженията си по Устав и необходимостта изпълнение на решенията на УС. Неприемливо е твърдението на защитата, че подсъдимият е действал и в унисон с решенията на УС, след като самите членове са разбрали за сключените договори след подписването им, а за предсрочното закриване на договора за евродепозит -повече от една година след това. Представено то по делото пълномощно, в превод на български/ л.110-112, том I сл.д. същия и на л.170,171 с.з./, с което на подсъдимия в качеството му на председател е предоставено право да представлява Кооперация „Марица инвест“ и да подписва документи, свързани с външно финансиране няма конкретна дата на издаване и не може да бъде свързан с периодите на сключване на договорите. Отделно от това пълномощното не изключва задължението на подсъдимия, да свиква заседания на УС и да информира за действията си, включително и да очаква конкретни решения, в случаи когато е необходимо вземане на предварително решение. Наказателната отговорност, която се търси от подсъдимия Тодоров е за проявена безстопанственост при вземането на решения на УС и задължението за изпълнение на същите и тяхното неизпълнение довело до разпиляване на имуществото на кооперацията.

Правилно първоинстанционният съд не е кредитирал обясненията на подсъдимия и досежно начина на формиране на размера на кредита от 15 000 лева, отпуснат на св. Неделчо Дурев. Подсъдимият пред първоинстанционният съд твърди, че реално сумата не е била изплащана на свидетеля и че с тази сума се рефинансирани стари кредити на св.Дурев. От приетата счетоводна експертиза е установено, че сумата от 15 000 лева не е формирана от суми, отпуснати по договори за кредити на други свързани със св.Н. Дурев лица. При изготвяне на заключението си вещото лице е проверило и обсъдило задълженията на посочените от подсъдимия и защитата лица, близки на св. Н. Дурев и е видно, че кредитите на тези лица са различни по размер и са обслужвани самостоятелно. Обясненията на подсъдимият противоречат и на показанията на свидетеля Дурев, който в показанията си твърди, че с част от парите отпуснати по този кредит е рефинансирал стар кредит към кооперацията, а остатъка му е бил изплатен на ръка. Обясненията на подсъдимия се опровергават и от самото решение на УС/т.1 л.191/,според което кредита се отпуска на св.Дурев в което ясно е конкретизирано, че се разрешава искания кредит срещу ипотека на апартамент и особен залог на оборудване на заведение за хранене. Безспорно е, че при подписване на договора на 02.08.2002г. лично от подсъдимия Тодоров нито едно от двете обезпечения не е било направено, за което свидетелства и самия Дурев. Подсъдимият не се е съобразил с решението на УС за да се гарантира

СЪД
НАКАЗАТЕЛНО
ОТДЕЛЕНИЕ
ОКРЪЖЕН СЪД - ПЛОВДИВ
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР

кредита, преди подписването на договора от 2.08.2002 год. и предоставяне на сумата по този договор.

С отпуснатия кредит от 15 000 лв. на св.Дурев подсъдимият е нарушил разпоредбите на чл.26 ал.3 т.3 Устава на кооперацията - "Председателят на Управителния съвет на Кооперацията организира изпълнението на Решенията на Общото събрание и на управителния съвет", тъй като не е изпълнил Решението на Управителния съвет, взето с протокол от 31.07.2002 г. и е отпуснал кредит в размер на 15000лв. на св. Дурев, сключвайки договор на 2.08.2002 год. без направена ипотека на апартамент в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведение за хранене.

При горната фактическа обстановка законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че подсъдимият от обективна и субективна страна е осъществил състава на чл.219 ал.4 пр.2 вр. ал.3 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.2 ал.2 НК за това, че в периода 12.01.2001 г.-02.08.2002 г. в гр. Пловдив, при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице – Председател на Кооперация „Взаимоспомагателна земеделска кредитна асоциация на части стопани- Марица инвест” гр. Пловдив (“ВЗКАЧС Марица инвест”) не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество и от това са последвали разпиляване на имуществото и значителни щети в особено големи размери за кооперацията, както следва:

през периода 12.01.2001 г.-25.01.2001 г. в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на Кооперацията и без решение на УС на кооперацията е сключил договор за депозит на 50 000 щатски долара с “Euro Bulgarien Consulting @ Credit and rating agency B.V”-Холандия и е изтеглил предсрочно и еднолично сумата от 50 000 щатски долара с легова равностойност 105 278,46лв., собственост на кооперацията по договор за евродепозит № 1124/15.01.2001 год., сключен между кооперацията и СИБанк-клон Пловдив и ги е внесъл по сметка на холандското дружество,

през периода 04.03.2002 г.-24.04.2002 г. в нарушение на чл.26 ал.4 от Устава на кооперацията и без решение на УС на кооперацията е сключил договор за консултантски услуги от името на кооперацията с “ДБС” ООД- Регионален офис гр. София, представлявано от Курт М.К.А. Ейлерс- по изготвяне на техническо и икономическо проучване, бизнес план за финансиране при облекчени условия от специализирани програми на ЕС за сумата от 2 000 000лв., като е заплатил авансово по този договор сумата от 18 000лв., собственост на кооперацията по сметка на “ДБС” ООД гр. София и

през периода 31.07.2002г.-02.08.2002г. в нарушение чл. 26 ал.3 т.3 от Устава на Кооперацията - не е изпълнил Решението на

ОКРЪЖЕН СЪД - ПЛОВДИВ

ВЪРНО СЪОБЩАВА

СЕКРЕТАРИАТ

ОБЩЕСТВЕН РЕГИСТРАТОР

Управителния съвет, взето с протокол от 31.07.2002г. и е отпуснал кредит в размер на 15000лв. на Неделчо Ганчев Дурев, като е сключил договор за това на 02.08.2002г. без да е направена ипотeka на апартамента на Дурев в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведение за хранене, като деянието е извършено умишлено, не съдържа признаците на по-тежко престъпление, причинената от него щета и разпиляване на имущество е в особено големи размери - 138 278,46 лева и представлява особено тежък случай.

Законосъобразно съдът е прилижил разпоредбите на чл.26 ал.1 НК във вр.с чл.2 ал.2 НК.

Налице е обективната страна на това престъпление - подсъдимият Тодоров не е положил достатъчно грижи за стопанисване и запазване на повереното му имуществото на кооперацията, като по първите два пункта се изразява в незадълбочена преценка на другата страна по договорите и рискът от настъпване на вреди които еднолично е приел, а по отношение на деянието по пункт 3 от обвинителния акт, неполагането на достатъчното грижи се изразило в предварително сключване на договора за кредит, без представянето на конкретни гаранции за обезпечаване на кредита и липса на предварително проучване на платежоспособността на кредитоискателя./предстоящия развод на свидетеля, прехвърляне на апартамента в дял на съпругата му/. В конкретния случай действията по сключване на договорите за депозит от 12.01.2001 г. и предсрочното изтегляне на сумата по евродепозит в СИбанк, както и сключването на договора за консултантски услуги с „ДБС“ ООД е станало в нарушение на задълженията съгласно чл.26, ал.4 от Устава на “ВЗКАЧС Марица инвест” както бе посочено по-горе, като подсъдимият се е разпоредил еднолично със средствата на кооперацията. Безспорно по делото е, че за предсрочното изтегляне на сумата по договора за евродепозит от 15.01.2001 г. кооперацията е разбрала едва в края на м. март 2002 г. а сключеният договор за консултантски услуги е представен за обсъждане след подписването му. И в двата случая подсъдимият се е разпоредил със средства на кооперацията и е поел финансови задължения, които с оглед естеството им е следвало да съгласува предварително с управителния съвет. Представената по делото заповед във връзка с кредита на св.Дурев и издадения впоследствие изпълнителен лист въз основа на нея е станало едва през 2004 год. и то от новия Председател на кооперацията св.Ботев, за което подсъдимия няма принос. Решението на УС на кооперацията от 31.07.2002 год. е да се отпусне кредит срещу конкретно посочените обезпечения –ипотека и залог. В този смисъл подсъдимият с подписването на договора от 02.08.2002 г. и отпускане на кредита без тези обезпечения е извършено в нарушение на чл.26, ал.3, т.3 от Устава на Кооперацията.

Обвинението на подсъдимия по този пункт е затова проявил безстопанственост и не е положил достатъчно грижи да гарантира изпълнението по кредита още при отпускане на същия с подписване на договора, като не е изпълнил пълно и точно решението на управителния съвет от 31.07.2002 год. Това му поведение е причинна връзка с настъпилите съставомерни щети.

Безспорно установено е и длъжностното качество на подсъдимия Тодоров по смисъла на чл.93, т.1, б."б" от НК, който, в качеството си на председател е изпълнявал ръководна работа във "ВЗКАЧС Марица инвест".

Неполагането на достатъчно грижи от подсъдимия при вземането на управленски решения в нарушение на Устава на кооперацията има за последица разпиляване на имуществото и реализиране на щети за представляваната от него кооперация в особено големи размери, с което според съда е реализиран и този признак от обективния състав на престъплението. Размера на вредите за отделните деяния се установява от заключенията на приетите съдебно-счетоводни експертизи, като и за трите деяния с оглед инкриминирания период общият размер на вредите е 138 278,46 лева. В този размер се включат само действителните загуби, като последващото компенсирание на вредите и частично възстановяване е без значение за съставомерността на деянието. То би имало значение при индивидуализацията на наказанието. От приетата пред настоящата инстанция съдебно-счетоводна експертиза е установено, че Кооперацията чрез заведените съдебни дела е получила сумата по пункт първи и сумата от 3000 лв. получени от подсъдимия с РКО от 24.04.2002 год. и предадена на св.Вълканов по договора за консултантски услуги. Възстановяването на тези щети в един по късен момент на кооперацията и предприетите от нея действия спрямо св.Дурев не изключва настъпването на престъпния резултат и обективната съставомерност на извършеното от подсъдимия. В този смисъл и възраженията в тази насока се явяват неоснователни.

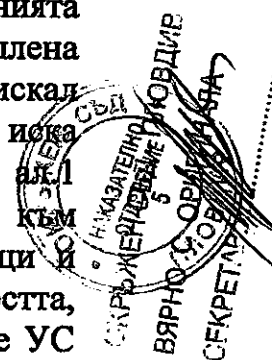
Законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че е налице и другият квалифициращ признак по чл.219, ал.4 от НК особено тежък случай. За този извод съдът е изходил не само от размера на щетите, които безспорно за значителни с оглед на това, че превишават най-ниския предел на сумата, обуславяща наличието на квалифициращия признак особено големи размери, но е отчетел и самото поведението на подсъдимия при извършване и на трите деяния, свързано с трайно несъобразяване с изискванията на Устава на Кооперацията, неинформиране на колективния орган на управление, с което е демонстрирана недостатъчна загриженост за опазване на имуществото й. Съдът е отчетел и че паричните средства, с които оперира

ОПРЕДЕЛЕНА - ПЛОВДИВ
ВЪВЕДЕН С ОРИГИНАЛ
СЪДЕБНО-СЧЕТОВОДНА ЕКСПЕРТИЗА

кооперацията са отпуснати по програма ФАР съгласно подписания финансов меморандум, а небрежното отношение при управлението им уронва престижа пред европейските институции. Следва да бъде отчетено и предишното осъждане на подсъдимия, за извършени от него престъпления във връзка със службата му, независимо от наложените по- леки наказания- глоби. Подсъдимият не е изпълнил едно от основните си задължения да изпълнява решенията на УС, да се съобразява с тези решения и да информира кооперацията за всички свои действия, поради което законосъобразен е извода на първоинстанционния съд че е налице и особено тежък случай. С оглед на горното неоснователно защитата поддържа възражение че не е налице признака „особено тежък случай”.

Законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че от субективна страна деянието е извършено от подсъдимия умишлено. Подсъдимият като председател на кооперацията и в качеството си на длъжностно лице е съзнавал, че нарушава възложените му по силата на Устава задължения, уреждащи обема и характера на дължимите грижи за управление, стопанисване и запазване на имуществото на кооперацията, както и че от действията му ще последва значително разпиляване на имущество в особено големи размери и въпреки това е допускал настъпването на общественонеопасните последици. Твърденията за очаквания по-висок рейтинг не изключват от умишъла на подсъдимия, оценката за общественонеопасния характер на деянията.

В тази връзка неоснователно от защитата пред настоящата инстанция се поддържа възражението, че неправилно деянията осъществени по п.1 и 2 са квалифицирани като умишлена безстопанственост, тъй като подсъдимият не е допускал или искал настъпването на щети за кооперацията, поради което се иска преквалифициране на деянието като непредпазливо – по чл.219 ал.1 НК. Вината като конкретно психическо проявление на дееца към извършеното деяние, към неговите общественонеопасни последици и общественоне опасния му характер е факт от действителността, обективизиран в конкретно деяние. Сам подсъдимият не отрича, че УС на кооперацията не е бил уведомен за едноличното му решение да изтегли депозита от 50 000 щ.д. и една след повече от година във връзка с приключване на финансовата 2001 год. пред м. април 2002 год. и при извършена проверка от счетоводството се е установило, че още на 25.01.2001 год. подсъдимият е изтеглил депозита. От приложения по делото протокол от заседание на УС от 25.04.2002 год./т.1 л.196 / е видно, че подсъдимият е сключил и договор от 12.01.2001 год. във връзка с който е превел и еврODEПОЗИТА изтеглен еднолично от него и приведен с представените от него платежни документи, които законосъобразно са приети видно от следващите

заседания на УС като документи неотговарящи на ЗСч. и не установяващи законосъобразни преводи в чуждестранна банка. И въпреки липсата на изпълнение по този договор подсъдимият е предприел и сключването на втори договор – този за консултантски услуги сключен от него на 4.03.2002 год. преди да има решение на УС на кооперация и в разрез с решението на УС от 6.03.2002 год. По същия начин и при договора за кредит въпреки решението на УС кредита на св.Дурев да бъде отпуснат срещу залог и ипотека, подсъдимият е подписал договора за кредит без същите да са учредени при подписването на договора. Цялото това поведение на подсъдимия е в грубо нарушение на Устава на Кооперацията и неизпълнението на нейните решения и е допускателно причиняване на инкриминираните щети.

Подсъдимият е съзнавал, че нарушава възложените му по силата на Устава на Кооперацията задължения, уреждащи обема и характера на дължимите грижи за стопанисване и запазване на повереното му имущество. Цялостното поведение на подсъдимия потвърждава извода на първоинстанционния съд, че в съзнанието на подсъдимия е съществувала представа, че този му стил на работа и отношение към решенията на УС и имущество на кооперацията, макар и не целени но са допуснати от него води до значително разпиляване на имуществото на Кооперацията.

С оглед на горното неоснователно по п.1 и 2 се иска преквалифициране на деянието по чл.219 ал.1 НК.

Неоснователно от защитата на подсъдимия се поддържа възражение, че деянието по п.3 е несъставомерно, с твърдението че кредита бил обезпечен със запис на заповед, както и че след като основна дейност на кооперацията е кредитиране на нейните членове, то отпуснатия кредит от 15 000 лв. на св. Дурев не води до ощетяване на кооперацията.

Видно от приложения протокол от заседание на УС проведено на 31.07.2002 год. /т.1 л.191, т.2 л.52/ подсъдимият е докладвал списък лицата поискали кредити- член кооператори включващ й св.Дурев. УС е взел решение, че кредита му се разрешава срещу ипотека на апартамент в гр. Сопот и особен залог на оборудване на заведение за хранене. Безспорно е по делото, че подсъдимият е подписал договора за кредит на 2.08.2002 год. без нито едно от тези обезпечения да е направено. Подсъдимият е подписал договора в нарушение на решението на УС. Подписването на договора за кредит без надлежно обезпечение и в разрез с решението на УС, подсъдимият не е взел необходимите мерки съобразно решението на УС за неговото събиране от което са настъпили и значителни щети. Това поведение на подсъдимият осъществява състава на чл.219 НК- неполагане на

ОКРЕЖЕН СЪД - ПЛОВДИВ
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЪДЪБНО ЗАЩЕТИ
СЪДЪБНО ЗАЩЕТИ

грижата на „добър стопанин“ по управление и стопанисване на повереното му имущество.

Неоснователно от защитата на подсъдимия се поддържа възражение, че кредита отпуснат на св. Дурев е обезпечен със запис на заповед и липсва невъзстановимост на сумата по кредита за да бъде ангажирана отговорността на подсъдимия. Приложената по делото запис на заповед е съставена не от подсъдимия, а значително по-късно едва през 2004 год. от новия председател на Кооперацията св. Ботев след като се е установило, че не може да бъде направен залог на вещите и ипотека на апартамента съобразно решението на УС. Този кредит и до настоящият момент не е погасен от св. Дурев, въпреки издадения в полза на кооперацията изпълнителен лист по 33 от 26.01.2004 год. Щетата се изразява в невъзможността тези средства на кооперацията да се използват съобразно предназначението им, а отговорността на подсъдимия е за разрешаването на този кредит в нарушение на решението на УС на кооперацията, които подсъдимия като неин председател е длъжен да изпълнява и то този начин е лишил кооперацията от възможността да използва средствата. Подсъдимият е знаел за решението на УС, но е нарушил същото отпускателен кредита без същия да бъде гарантиран съобразно решението на УС, което е довело и не връщането му от св. Дулев и кооперацията е изгубила и възможността да използва това имущество.

При индивидуализацията на наказанието наложено на подсъдимия за извършеното от него престъпление първоинстанционния съд е определил наказание съобразно разпоредбите на чл.54 НК от три година лишаване от свобода както и лишаване от право по чл.37 т.7 НК- да осъществява дейност в управителни или надзорни органи на финансови институции при лек превес на смекчаващите вината обстоятелства. Настоящият съд намира, че не е налице при определяне на наказанието очевидно несъответствие на така определената санкция от съда на обществената опасност на деянието и дееца и на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Няма обстоятелства от значимите, които да са подценени или тяхната оценка да е във вреда на подсъдимия. Не е налице надценяване или подценяване на обстоятелствата индивидуализиращи извършеното от подсъдимия, поради което и въззивния съд, не намира основание за приложението на чл.55 НК и жалбата в тази насока е неоснователна.

Съдът е отказал приложението на чл.66 ал.1 НК по съображения, че приложението на института на условното осъждане няма да окаже необходимото възпиращо и възпитателно въздействие върху подсъдимия предвид проявената трайна воля за престъпно поведение, а и спрямо останалите членове на обществото. По този

начин е поставил на преден план преди всичко генералната превенция на наказанието. Справедливостта на наказанието е основен принцип на наказателното право. То следва да съдействува и за индивидуалната превенция и средство за постигане на целите предвидени в чл.36 НК, като при решаване на въпроса за приложението на чл.66 ал.1 НК следва да се вземат предвид и двете цели. Въззивният съд намира, че не е обществено оправдано за осъществяване целите на наказанието подсъдимият да изтърпи наложеното му наказание чрез изолирането му от обществото. Ефективното му изпълнение не е необходимо и за осъществяване на целите на генералната превенция, тъй като от извършването на деянието вече са изминали шест години.

Имайки предвид всички обективни данни по делото, положителните характеристични данни за подсъдимия, неговата възраст, семейно положение, недобро здравословно състояние видно от приложените по настоящото дело епикризи, последващото погасяване на значителна част от причинените щети /приетата от настоящата инстанция съдебно-счетоводна експертиза/, може да се направи извод, че за да се предизвикат положителни промени в съзнанието на подсъдимия и да се превъзпита към спазване на законите не е необходимо подсъдимия да изтърпи ефективно наложеното му наказание от три години лишаване от свобода. С оглед на горното присъдата следва да бъде изменена, като се приложи разпоредбата на чл.66 ал.1 НК и отложи изпълнението на наказанието лишаване от свобода с изпитателен срок от пет години. Определеният от въззивният съд изпитателен срок също се въздействува възпиращо и възпитателно върху подсъдимия, като за постигане целите на наказателната санкция въздействие ще окаже и кумулативно наложеното наказание по чл.37 ал.1 т.7 НК- лишаване от право да осъществява дейност в управителни или надзорни органи на финансови институции за срок от три години.

Следва да бъде посочено, че първоинстанционният съд не е наложил кумулативното наказание по чл.37 ал.1 т.6 НК, но по делото липсва протест в тази част и това само следва да бъде посочено от настоящия съд.

По изложените съображения и на основание чл.337 ал.1 т.3 НПК, въззивния съд

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ присъда №154/13.11.2008год. постановена по нох д.№ 1857/2007 год. на Пловдивския окръжен съд в частта относно наложеното на подсъдимия Тихомир Борисов Тодоров наказание лишаване от свобода, като на основание чл.66 ал.1 НК **ОТЛАГА**

ОКРЪЖЕН СЪД - ПЛОВДИВ
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР

